

A „KELET” előfizetési díja:
Vidékre postán vagy helyben házhoz hordva
Egész évre 16 frt.
Félévre 8 „
Negyedévre 4 „
Egy hóra helyben 1 frt 50 kr.
Egyes szám ára 7 kr.

Megjelenik a „Kelet” mindennap, az ünnepeket követő napok kivételével.

Szerkesztői szállás:

Főttér 4-ik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

Lamartine gróf Andrássy politikájáról.

I.

A napokban Lamartinenak, a francia szabadság ez ideális alakjának műveiben lapozgatván, keleti utazását tárgyaló négy kötetes művében, ennek épen végén egy csodálatos, valódi prófétaí ihlettségtől áthatott elmélkedésre akadtam. Lamartine egy évig utazott keleten, tekintélyes államférfiai állásánál fogva behatolhatott az állami és társadalmi élet minden titkába salaposabban tanulmányozta az ottomán állam viszonyait, mint bárki más; négy derék kötetben dolgozta fel tapasztalatait s művének végén egy szerfeltér érdekes elmefuttatást tesz a török birodalom jövője felett és mily csodálatos tünemény! 1833-ban megíjósolja azt, a mi 1878-ban történt. De ne vágjunk elebe a francia lángelme fejtegetéseinek, szójón ő maga s mi majd csak a közlemény végén vonjuk le igénytelen következtetésünket e félszázados jövendőmondásból.

Miután Lamartine*) ismét egy áttekin-tést tesz a törökbirodalom összes államai felett, szigorú statisztikai adatok alapján azon meggyőződésre jó, hogy egy részről annyira heterogen, ellentétes érdekü nemzetekből áll ezen birodalom, másfelől annyira romlottak a török állami erkölcsök (nem a nép erköl-csei) s oly fatalis, az európai culturával el-entétesek a török szokások, hogy e biroda-lom európai részének fenállania eddigi álla-potában teljes lehetetlen s előbb-utóbb alko-tó részeire bomlik fel.

„Most már — folytatja — láttuk Eu-rópa és az ottomán birodalom állapotát, mit kell tennie egy előrelátó politikának, a hu-mánitás és nem a vak sziklátörői egoismus politikájának? mit kell tennie Európának? A diplomatiai rutin, mely egyszer feltalált axi-omáit folytonosan ismétli, mikor már rég nines is értelmük, a mely reszket valamely fontos és nehéz kérdést tárgyalni, mert nines se bátorsága, se esze megoldani, azt állítja, hogy fen kell tartani minden részében az ottomán birodalmat szükséges egyensúlyul Keleten az orosz birodalommal szemben. Ha volna egy török birodalom, ha volnának törökök, képesek teremteni és szervezni nem csak hadseregeket, hanem egy államot, mely felébredne a muszka birodalom megtámadá-

*) „Souvenir, impressions, pensées, paysages, pendant un Voyage en Orient.” 233 lap „Résumé politique” czim alatt.

A „KELET” TÁRCZÁJA.

Tárca-levelek a színházból.

I.

(L.—t.) Immár körülbelől megismerkedhet-tünk új színtársulatunkkal, mely Molnár György művezetése alatt pár hét óta színpadunkon szere-pel. Immár, körülbelől, határozott képet alkotha-tunk magunknak nem csak az egyes tagok alak-járól, tehetségéről is az akaratáról, melylyel e te-hetségeket érvényesíteni bírják, hanem az irány-ról és szellemről is, melyet az új művezető ele-jökbe kiszabott s belőlük önteni akar és tud. Szó-val immár itéletet formálhatunk a felől, ha va-jon az új nevek új dolgót és idöket jelentenek-e vagy pedig továbbra is azon a laposan lejtős úton kénytelen az egykor nagy hírd, söt fényes nevé színház haladni, a melyre az utóbbi időben téve-dett s a melyen haladtában a magyar nemzeti színművészet minden özinte barátja oly sajnosan szemlélte, hogy majdnem az ügyet vala kényte-len a személyekben kicsinyíteni s a legjobb eset-ben is a múlt emlékein s a jövő reményeiben me-rengtetett, hogy a jelen sivárságát magával fele-dtetni tudja.

E sorok írója ez özinte barátok közé bá-tor magát számítani s miután sem valamely nem szerződötett vagy szerződésre aspiráló taggal ösz-sekötötásban nem áll; miután a kellékek life-rálásával, vagy a színbáztól nyerhető, vagy nye-rendő valamely jövedelemmel köze nines s még csak a collissák mögé pillantgatni sem érez ma-gában semmi vágyat, hanem az egész ügyet, mint egy a népből”, csak is a nézőtér padosairól szemléli s a gépezet szövedékeivel semmit sem

sakor s képes volna komolyan nyugtalanítani, a míg Közép-Európa megtámadja, talán e politika igazolt volna. Vakmerőség és esze-lenség volna azt mondani Európának: törölj ki a térképről egy élettelen fenálló birodal-mat, végy le egy roppant nagy egyensúlyozó ro-hézséget a politikai világnak amugy is ro-szul egyensúlyozott mérlegéről, nem fogja azt a világ megéreznii; csakhogy a török biro-dalomnak csupán neve van még meg, ele-te kialudt, az ő sulya nem nyom; nem egyéb ez, mint egy üres puszta, melyet a ti emberiellen politikátok üresen akar hagy-ni a helyett, hogy elfoglaljon, a helyett, hogy élő egészséges népekkel borítsátok el, melyeknek a természet ugy is elvetette ott magvát s melyeket ti fogtok ott elvetni és magatok megsokszorozni. Ne sietessétek a török birodalom romlását, ne vegyétek maga-tokra a végzet szerepét, a gondviselés fele-lősségét; de ne tartásatok fen egy vétkes s nevétséges politika által ez ábrándot, mely csak látszata, formája az életnek, de ő ma-ga meg van halva. Ne legyetek zsoldosaivá a barbarismusnak és az izlámnak a civili-satio ellen, midőn az észszerűség és az elő-rehaladottabb vallások elnyomják azt. Ne legyetek büntársai a szolgátságnek és a vilá-g legszebb részei elnéptelenedésének; hagy-játok beteljesülni a végzetét; vigyázzatok, figyeljétek és álljatok készen.

Azon napon, midőn a török birodalom magától összeomlik, aláásva Ibrahim vagy valmely más pasa által s darabról-darabra fog szakadni éjszaktól délig, egy nagyon egyszerű kérdés felett kell majd határozno-tok: harczba kell-e menni Muszkaország el-len, megakadályozni, hogy a Feketetenger partját és Konstantinápolyt örökségbe ve-gye? harczba kell-e menni Ausztria ellen, megakadályozni, hogy az eu-rópai Törökország fele részét bir-tokába vegye? harczolni Anglia el-len, hogy ne öröklje Egyiptomot s utját a Veres tengeren Indiába? Franciaország el-len, hogy gyarmatosítsa Syriát és Cyprus szigetét? Görögország ellen, megakadá-lyozni, hogy kiegészítse magát a földközi tengerparttal és azon szép szigetekkel, melyek saját népességét és nevét hordják? Az egész világ ellen, attól tartva, hogy valame-lyik hasznát veszi e nagyszerű hullának? Vagy pedig értünk meg egymást s Európa védnöksége alatt osszuk szét az emberi nemnek, hogy az emberi nem ott sokasodjék, gyarapodjék s a civilizatio ide is elhasson? Im, ez a két kérdés, melyek az euró-

törődve, csak is kizárólag azt nézi, a mit a föl-vont függöny kitar: azt hiszi, hogy emberileg szólva teljesen elfogulatlanul, minden mellékte-kintet háttérbe szorításával s a filfogása szerinti igazság szempontjából adhatja elő impressióit és reflexióit az új társulat felől, az egyetlen rész-rehajtás, melyet magától távoltartani nem tud és nem is igen akar, az ügy iránti meleg érdeklő-désből származván.

A legelső, a mi az ujan szervezett társulat-tal szemben tényként előttünk áll, az a kétség-bevonhatatlanul elért külső siker, mely a színhá-z év végszakában s az új év megnyitával egy-szólván párállanul mutatkozott. A bérleti idöszak ugyanis, most, kivételesen, az új évbe is átnyult, ugy hogy a megelőző év voltaképen pár héttel be-végződte után zárult be s a tavalyi bérleti illető-kének egy részét már csak az új saisonban leha-tett kiszolgáltatni. Tudjuk pedig, hogy a bérleti év e végszaka rendesen ja legmeddőbb, a színpad ásít, a nézőtér ásít je bizony a nézők is ugyan-ezt cselekezik. Ez idén az a különös változás ad-ta elő magát, hogy a sok ásítás helyét eleven, pezsgő mozgalom foglalta el — a közönség, a mi hallatlan volt eddig élve, tele töltötte ismételve a nézőtér s a tele házakjismétlődése azt tanusíták, hogy nem is bánta meg fokozott érdeklődését. Pedig, valljuk meg őszintén, az előadott darabok nem igen valának ugy ősszevalogatva, hogy akár a drámai belbeccs, akár az újdonság ingere vala-mi nagy pótlására szolgálhatott volna az előadás által nyújtott siker netalánli csekélyebb mértéké-nek — s így, hogy a külső siker megvolt, egyéb-nek tulajdonítani alig-alig lehetett, mint épen annak a kedvező itéletnek, melyet a nagy közön-ség magának az előadásokról alkotott.

Egyik későbbi levelünkben alkalmat veen-dünk a kiválóbb tagok művészi egyéniségének föl-tüntetéseére s így, a mi az eddigi előadások bel-ső sikerét illeti, ez uttal nem terjeszkedünk ki,

pai hatalmak egy congressusa előtt fognak állani.

A felelet rá nem kétséges.“
Igy Lamartine! A jövő alkalomra át-fordítjuk a feleletet, melyet e kérdésre ma-ga ad.

Justus.

— A képviselőház igazságügyi bizott-sága tegnapi ülésében tárgyalás alá vette a kis-birtokosok országos földhitelintézetéről szóló tvja-vaslatot, melyet a képviselőház a pénzügyi bizott-ság indítványa folytán jogi véleményadás végett hozzá utasított.

A bizottság tagjai kivétel nélkül elismer-ték, hogy a tervezett intézet országos szük-ségletnek felel meg, de az intézetnek oly nemű szervezését, minőt a törvényjavaslathoz csatolt alap-szabálytervezet kilitása helyez, jogi szempont-ból s az e kérdésben ezekkel annyira összesző-vött közgazdasági tekintetektől fogva nem tar-toztatta feltétlenül ajánlhatónak s a pénzügyi bi-tottsághoz küldendő véleményében ennek kife-jezést fog adni, az irányokat is megjelölendi, melyekben az alapszabályok módosítandók vol-nának.

A vitát A páthy előadó nyitotta meg be-ható és terjedelmes jelentésének felolvasásával, melyet elnök aztán reasummált. Teleszky különösen a vidéki előleg-egyletek viszonyát a központhoz s a korlátlan felelősség veszélyes vol-tát emelte ki. Dárday a szövetkezetek szövet-kezetének a tervezett intézet által alkotandó kü-lönlegességéből eredhető jogi bonyodalmakat hang-súlyozta, mire Chorina jogi érveken kívül a közgazdasági és pénzügyi nehézségeket is meg-világította. Bokros a javaslat meleg védelmére kelt, míg Szilágyi Teleszky és Chorin részéről felhozott ellenérvekkel találkozott. — Szapáry miniszter az aggályok némelyikét elismeri, de különben ajánlta a törvényjavasla-tot, miben Pauler miniszter részéről támogat-tatott.

— Az első erdélyi vasutársaságnak a múlt évben volt 1,294,492 frt bevétele, kiadása 1,281,262 frt, a nyereség 13,230. A kiadások sorában van 142,226 frt előleges kiadás, melynek hozzászámításával az évi tiszta bevétel 156,457 frt. A Klein testvérek által a társulat ellen foly-tatott 5 millió frt kereset, 800,000 frttal egyen-lített ki. Ez összeghez járulnak a részvényesek 700 ezer frt erejéig azáltal, hogy 4 egymásután következő félévben 2 frt 50 krnyi szelvényt en-gednek át ez összeg fedezésére. Az ügy fölött különben a f. hó 26-án tartandó közgyűlés fog véglegesen dönteni.

reá: de a külső sikerre nézve már most nyilat-kozhattunk s csak igazat adhatunk közönségünk helyes itéletének, mely nem hagyta magunk semmi fogás által félrevezettetni és — nem a mások, hanem a maga agyvelével gondolkozva, talán kevesebb idegen szóval, avagy részrehajlással spé-kielt, de annál több józanságot tartalmazó kritikát mondott ez előadásokról, megjelenése formá-jában.

Mert — minden reoriminatiót mellőzve — az tagadhatatlan, hogy az előadások gyors mox-galmassága; a rendezés majdnem styleszerű be-vezetése; a szereplők kézzelfogható buzgalma szerep-tanulásban, ábrázolásban, szóval az egész készütségekben s az összeműködés sikereiben oly kellemes benyomást tön, majdnem kivétel nélkül a közönségre, hogy határozott fogalmat alkotha-tunk mi is, kik a meiningeniekről csak olva-sánk, arról, hogy mit bír a szorgalom a kisebb tehetség mellett is elérni.

Molnár György, mindjárt az ezüst-lakodalmi dísz-előadásokkal bemutatá magát, mint egyik legkiválóbb rendezőt s ha a következő idö folya-mán mű-vezetői tehetségéről is oly előnyös ta-pasztalatokat enged szereznünk, ez oldalról, szinte mondhattuk, lehető legvérmesebb várakozásainkat beteljesítve fognók látni. Ő, akkor, legalább, a mi illette az aprilis végével távozni készülő ta-gokat, egy teljesen széttűllött, fegyelmezetlen tár-sulattal találta magát szemben s mégis a látvá-nyosságnak felettébb szűkre mért anyagával run-delkezte, oly eredményeket tudott, mondhatni költ-ség nélkül, kivívni, a minők akkor is csak kivé-teések voltak színpadunkon, midőn minden kér-dés közt a legkevesebbet az nyomott a latban, hogy: mennyibe kerül?

Az olcsó sikereket hajhászó móka szereti Molnárt, mint a „görg-tűz” nagy mesterét, mu-tatni be. Akkor s azért is bebizonyította Molnár,

— A képviselőház a kassa-a-o-der-bergi vasut függő ügyeinek rendezéséről s az eperjes-tarnovi vasut magyarországi részével való egyesítéséről szóló törvényjavaslatot tegnap általá-nosságbán elfogadta. A névszerinti szavazás a kö-vetkező eredményt adta: elnök nem szavazott, tá-volt volt 108 képviselő, a javaslat mellett szava-zott 154, ellene 111 s így a törvényjavaslat 43 szótöbbséggel elfogadlatott.

KÜLFÖLD.

A délamerikai háboru ügyében következőket jelentik Valparanóból: A perui kormány minden Peruban tartózkodó chili állampolgárnak meg-hagyta, hogy az országot azonnal hagyja el. A harozias hangulat Peruban általános; számos ön-kéntes kéri fólvételt a hadseregbe. A hadialap részére már eddig is 2,500,000 peni ajándék ér-kezett be. Emadorba egy ügynök utazott, hogy Chili ellen ezen állam szövetségét is megnyerje. A perui flotta még mindig Callaoban idözik sazt hiszik, hogy annak eltávozását egy pierola-fölke-léstől való félelem késlelteti. A chili tengeri had-erő egyrésze parancsot kapott, hogy Callaot zárja körül s a perui flotta utjába akadályokat gördít-sen. A chili hadihajók a perui kikötöket pusztít-ják, s Piraguat már csaknem teljesen összelőtték, miután e város erődje a „Cacabaca” chili hajóra lőtt, s a löveg a hajó, legénységéből egyet megölt, hatot pedig megsebesített.

Hugó Viktor beszéde Afrika gyar-matosításáról.

Hugó Viktor egy a Bonvalet étházban tar-tott banket alkalmával Afrika gyarmatosítása tár-gyában beszédet tartott, melyből a következőket közöljük:

„Uraim! Elfogadom az elnökséget, azaz en-gedelmeskedem. A mai gyűlés elnökségének tulajdon-képen azon férfiaknak kellene lenni, ki a fehér faj nevében a fekete emberi fajnak azt mondaná: sza-bad vagy! Ezen férfít öök mindnyájan ismerik, ez Schöcher. Ha most én vagyok az ő helyén, ez azért történt, mivel ő akarta. Neki engedelmese-kedtem.

„Uraim, ezen percz számba fog vétetni a mes-tani században. Ez ép ugy megérkezési, mint ki-indulási pont. Saját alakkal bir: északon despu-tiemus, délen a szabadság, északon a vihar, délen a csend. A mi minket illet, mi a valót keressük, mert gondolkozók, írók, bölcsészek vagyunk, mert egy gondolat köré gyülekezünk, az emberi faj ja-vítása köré, szóval, minket csak ezen gondolat fog-lalkoztat: „az ember!” Tekintsünk a jövőbe, kérd-jük mit teend a 20-ik század? Politikáról nem akarok szólni. Nem szükséges azt fejtegetnem. Geografiaiilag azonban engedjék meg, hogy figyel-

hogy a külső látványosságnak csak azt a másod-harmadrendű jelentőséget hajlandó tulajdonítani, a mely, mint színházi ható-eszközt valóban megil-letti. Láttunk mi — hogy ez egy észbe foglaljuk mi is össe mindazt, a mi ide vonatkozik — sok-kal több „görg-tűzet” színpadunkon, mint a meny-nyit Molnár itt mutatása alatt szagolunk adotti; ellenben örömmel szemléltük azt az újabb időben ritkává vált belső tűzet, melyet csak a kötele-ső-érzet, hivatás iránti lelkesültség s ha más nem: a vas fegyelem tarthat ébren egy olyan complicált s oly mozgékony s alig biztos számi-tás alapján szolgáló elemekből álló egy gépezet-ben, a minő egy színi személyzet!

A társulat vezetésének benső tényezőivel nekünk, közönségnek, semmi közünk. Meg van-e a tagokban, már eleve, avagy mesterséggel kell belőlük oltani — nem a közönség dolga. De, hogy bekövetkezik-e hatása, meglátsszák-e a függöny felgördültével eredménye: ehhez már nekünk, né-zőknek, is van hozzá szólnók. A Molnár György által vezetett társulat működésén látjuk, tapasz-taljuk e hatást, ez eredményt je az ebben rejlt érdem megfelelő részét bizton a maga rovására írhatja mind Molnár, mind mindenki tag; kit, a mennyi illet — sugm cuique. Mi nem kutat-juk ki, minő eszközökkel érte el — csak örü-lünk, hogy megvan.

Ha ehez, aztán, mint alapos okunk van, az eddigiek nyomán, remélünk, nem csak az eddig elért mérték fontartása, hanem a többről-többre, nyereségről-nyereségre elv érvényesülése is fog já-rulni: lehet, hogy egy-egy indokolatlanul növesz-tett, vagy növekedett szary letérése is be fog kö-vetkezni, de bizonynyal csak az ügy előnyére s a nemes czél megközelítésének javára.

Mert, természetesen, ma még nem is szá-míthatni a sok, különféle elem teljes összesimu-lására. Minden ebőlő-társaságnak át kell magát

Hirdetési díjak

Határoz hasábozott gármond sor vagy annak tere 6 kr. Bélyegdi minden hirdetés után 80 kr. Nagyobb és gyakoribb hirdetéseknek külön kedvezményt is nyújt a kiadóhivatal.

Hirdetéseket fölvesznek:

Bécsben: Oppellik Alajos Stadt Stubenbastei Nr. 2. (Eck-haus der Wollzeile 36.) Haasensteim et Vogler (Wallisch-gasse 10.) Bud. Mosse Publicistische Bureau Budapeston Haasensteim et Vogler hirdetés köv. irodája. Goldberga A. V. hirdetések felvételi irod Budapeston Szeviterát 5. sz.

Nyitási cikkek

gármond sora után 25 kr. fizetendő.

Kiadó-hivatal:

Stein János könyvkereskedése, hová az előfizetések és hirdetések küldendők.

müket egy pontra irányozzam, ezen pont: A döl em-berei sorsára.

„A 19-ik században a fehér ember a feketé-ből is embert csinált. A 20-ik században Európa Afrikából világot csinálnak.

„Uj Afrikát alkotni, a régi Afrkát a ci-vilisatio grámára meghódítani és arra képesi-teni, ez a feladat. És ezen feladatot Európa meg-oldandja.

„Menjétek népek! Foglaljátok el ezen földet. Vegyétek el. Kitől? Senkitől. Vegyétek az Isten-től. Az Isten Európát megkínálja Afrikával. Fo-gadjátok hát el. Oda, hová a királyok háborut vi-selnek, vigyetek egyetértést. Foglaljátok el, nem az ágyuk, hanem az ékok számára, nem a kard, hanem a kereskedés számára, nem a csata, hanem az ipar számára, nem a győzelemért, hanem a test-vérségért. Öntsétek ki bőségték szaruját ezen Afr-ikába, egyszersmind pedig oldjátok meg társadal-mi kérdéseiket, változtatásokat át proletájtaitokat birtokosokká; menjétek, teremtsétek, építsétek uta-kat, kikötöket, városokat, szántások, vasszelek, gyar-matosítsatok, ültessétek, és azon földön, hol sem papok, sem királyok nincsenek, az isteni szellem megszilárdítandja a békét és az emberi szellem a szabadságot.“

BELFÖLD.

(Színészet Tordán.)

Torda, 1879. máj. 23.

Nagyon helyes a vidéki-színészet emelé-sére szolgáló intézkedés volt; hogy az életrevaló hivatással bíró vidéki színtársulatok kerületek sze-rint lettek újonnan szervezve (ez által a vidéki vándor-színész csapatok is az állandóság némi jel-legével ruházttván fel) s a nem képes erők mel-lett, csak nyomorgó vidéki színtársulatok többjé-t a további fennállás lehetősége törvény által megvonatott. A n.-enyedi kerületben, melyben Torda is tartozik, Szabó Anti van hivatra tár-sulatával cultur missiót teljesíteni, illetőleg a sa-ját jog-hatósága alá tartozó kerületben a vidéki színészet felvirágzását munkálni.

A Szabó színtársulata jelenleg Tordán títö-te fel — mint egyik főhadi helyt — sátorát, s most csak a tordai közönségtől függ, hogy a ki-mutatott részvét által jogos igényeket formálha-son a jövőre nézve is az iránt, hogy e színtár-sulat gyakran tartsa „kerületi márkális gyűléseit” Tordán.

Színészeink legelőször f. hó 21-én mutatták be magukat „Nem jó a tűzzel játszani” czimű végjátékban, melyre második előadásul másnap a „Három pár cipő” czimű élettelen bécsi életkép előadása következett; s már e két előadás alkalmával, a társulat néhány életrevaló tagjaival is-merkedtünk meg (Szabó Anti és neje, Ara-

nehány tál ételen törnie, míg az összehányt-ve-tett alkotó részek kellő egyensúlyba helyezkednek — söt, egy pár pohár folyó tűz is kell az össze-barátkozás teljesés tételére. De akkor aztán együtt-érzünk, együtt nevetünk s minden pohár-köszön-tőre mindenki kocint mindenkivel. Nehány jó toasztozó szint, illatot ad az egész társaságnak s a kedv, minden tagnak kedve, majd kicsattan a teremből. Előre látható, hogy ez összebarátkozás, néhány közös diadal mámore, a kiválóbb tagok sikereinek visszfénye meghozza biztossan, a mi ez oldalról még hiányzik s a belső tűz hatása, ered-ménye nem csak a közönséggel szamben, hanem a társulat tagjai között is előnyösen fog nyilvá-nulni. Addig is azonban, ott van a vezér, mint összekötő szellemi kapocs s a külső siker, melyet a társulat eddigéig majdnem párállan mérjékben birt fölmutatni, első sorban épen ennek köszön-hető . . .

Csak, nehogy ismét a másod-harmadrendű szereplők tulhalmozottsága következék be, — mert ebből a teherből minden társaság csak egy bizonyos mennyiséget bír meg s az egyensuly, egyszer megbomolva, sokkal nehezebben állítható vissza, mint a mennyi fáradságba első lépésébe került vala. Molnár eddig tanusított erélye, me-lyel — helyesen — egész a kiméletlenségig gya-korolt (mert megmondta a római költő, hogy az elfenésedet seb karddal kímélszandó. . .) marad-jon fön jövőre is és ez irányban is s meglátja ugyanazt az előnyt vonja belőle, mint eddig ab-ból, hogy öntudatosan haladt oszlja felé. A fele-lősség, most már, majdnem egyedül az ő vállain nyugszik s ha a siker érdeme legfőképp az övé: a kudarcz terhe is legkivált őt fogná nyomni. De ez nem jóslat akar lenni — söt inkább épen el-lenkezők a kilátások . . .

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundatia pentru Scoală - BCU Cluj-Napoca.

Слѣдѣннѣе, **Всѣмъ Слѣдѣннѣе.**